

विदूषकः । एसो मणिसिलापट्टअसणाहो माहवीमण्डबो उव
हारमणिज्जदाए णिस्संसअं साम्रदेण विअ णो पडिच्छदि । ता
पविसिअ णिसीदडु भवं ।

॥ उभौ -प्रवेशं कृत्वोपविष्टौ ॥

सानुमती । लदासंसिसदा देक्खिस्सं दाव सहीए पडिक्किदिं ।
तदो से भत्तुणो बडुमुहं अणुराअं णिवेदइस्सं । इति तथा कृत्वा स्थिता ।

राजा । सखे । सर्वमिदानीं स्मरामि शकुन्तलायाः प्रथमवृत्तान्तं ।
कथितवानस्मि भवते च । स भवान्प्रत्यादेशविलायां मत्समीपमुपग
तो नासीत् । पूर्वमपि न त्वया कदाचित्संकीर्तितं तत्रभवत्या ना
म । कच्चिदहमिव विस्मृतवानसि त्वं ।

विदूषकः । एण विसुमरामि । किंतु सव्वं कहिअ अवसाणे
उण तुए परिहासविअप्पओ एसो एण भूदत्थोत्ति आचक्खिदं ।
मएबि मिप्पिण्डबुद्धिणा तह एव्व गहीदं । अहवा भविदव्वदा
बलवदो ।

सानुमती । एव्वं णेदं ।

राजा । ध्यात्वा । सखे । त्रायस्व मां ।

विदूषकः । भो । किं एदं । अणुबबसंक्खु ईदिसं तुइ । क
दाबि सप्पुरिसा सोअवत्तव्वा एण होत्ति । एणं पवाढेबि णि
कुम्पा गिरीओ ।

राजा । वयस्य । निराकरणविल्लावायाः प्रियायाः समवस्थामनुस्मृ
त्य बलवदशरणो ऽस्मि । सा हि

इतः प्रत्यादेशात्स्वजनमनुगन्तुं व्यवसिता

मुहुस्तिष्ठेत्युच्चैर्वदति गुरुशिष्ये गुरुसमे ।